

TYEL:N MUKAISEN ELÄKEVAKUUTUKSEN ERITYISPERUSTEIDEN MUUTOKSEN PERUSTELUT

Vakuutusmaksusta kertyneen rahaston laskenta osittain irtisanottujen osalta

Muutos

Perusteissa esitetään vahvistettavaksi muutokset liittyen vakuutusmaksusta kertyneen rahaston laskentaan tilanteissa, joissa vakuutus on irtisanottu osittain.

Nykyisin voimassa olevassa perusteessa vakuutuksen osittainen irtisanominen pienentää vakuutusmaksuista kertynyttä rahastoa, jos irtisanottava palkkasumma on vähintään maksuluokkatekniikassa käytettävän omavastuullisuuden alarajan suuruinen, ja irtisanottava osuus vakuutuksen edellisvuoden palkkasummasta on yli 20 %. Perusteita esitetään muutettavaksi siten, että 20 % rajasta luovutaan. Omavastuullisuuden alarajan huomiointi kuitenkin säilytettäisiin ennallaan. Lisäksi menettelyä esitetään laajennettavaksi myös muihin vastaaviin järjestelyihin, jotka vastaavat luonteeltaan vakuutuksen osittaista irtisanomista.

Muutoksen perustelut

Vakuutuksen normaalin irtisanomisen lisäksi vakuutus on mahdollista irtisanoa osittain. Tällaisessa tilanteessa osasta vakuutetuista työntekijöistä muodostetaan erillinen henkilöpiiri, joka siirretään vakuutettavaksi toiseen eläkelaitokseen. Henkilöpiirikään ei voi olla täysin mielivaltainen, vaan sen tulee edustaa merkittävää ryhmää yrityksen työntekijöistä yhtiön kokoon suhteutettuna. Lisäksi kuhunkin eläkejärjestelyyn kuuluvat työntekijäryhmät tulee olla riittävän selkeästi määritelty.

Nykyisin voimassa oleva peruste mahdollistaa vakuutuksen osittaisen irtisanomisen siten, että vakuutusmaksuista kertynyt rahasto jää täysimääräisenä voimaan. Tällainen tilanne syntyy, jos vakuutuksesta irtisanoaan osittain alle 20 % palkkasummasta. Vakuutuksenottajan kannalta on siis olennainen merkitys, onko osittain irtisanottu osuus esimerkiksi 19 % vai 21 % palkkasummasta.

Vakuutusmaksuista kertynyt rahasto vaikuttaa vakuutuksenottajan takaisinlaintavan rahaston suuruuteen. Nykyisin on siis mahdollista irtisanoa osa vakuutuksesta ilman vaikutusta takaisinlainattavaan rahastoon. Vertailun vuoksi kokonaan päättyneellä vakuutuksella ei ole oikeutta takaisinlainaukseen.

Työeläkeyhtiön käyttäessä vakuutusmaksuista kertynyttä rahastoa asiakashyvitystensä jakotekijänä, kyseinen 20 %:n raja antaa vakuutuksenottajalle mahdollisuuden optimoida vakuuttaminen kyseisen työeläkeyhtiön muiden vakuutuksenottajien kustannuksella. Ääritapauksena nykyisin voimassaoleva peruste voi mahdollistaa jopa vakuutusmaksun kiertämisen, jos vakuutuksenottaja esimerkiksi tarkoituksellisesti irtisanoo osittain 19 % vakuutuksesta vuosittain tarkoituksenaan maksimoida asiakashyvitys eri työeläkeyhtiöistä.

Muutoksella edistetään laskentamallin symmetrisyyttä sekä vakuutuksenottajien yhdenmukaista kohtelua. Viime aikoina 20 %:n rajan hyväksikäyttöä on ollut havaittavissa enenevässä määrin vakuutuksenottajien keskuudessa. Perustetta muuttamalla pyritään ehkäisemään ilmiön laajeneminen.

Omapastuullisuuden alaraja säilytettäisiin perusteessa ja muutos koskisi suurtyönantajia. Osittaisten irtisanomisten hoitaminen on työeläkeyhtiölle verrattain työlästä. Rajan avulla kaikkein pienimpien osittaisten irtisanomisten tapauksessa tekniikkaa ei tarvitsisi ylläpitää työeläkeyhtiössä.

Vakuutusmaksuista kertyneen rahaston pienentämisellä osittaisten irtisanomisten lisäksi muissa vastaavissa järjestelyissä pyritään ehkäisemään säännön kiertämistä. Muutos antaa työeläkeyhtiölle mahdollisuuden pienentää rahastoa myös esimerkiksi tilanteessa, jossa monimutkainen vakuutusjärjestely vastaisi asiallisesti vakuutuksen osittaista irtisanomista, vaikka teknisesti ei sitä olisi. Vakuutuksenottaja voisi esimerkiksi tarkoituksellisesti muodostaa osasta vakuutetuista erillisen henkilöpiirin työeläkeyhtiön sisällä, ja verrattain lyhyen ajan kuluessa irtisanoa tämä vakuutus normaalina irtisanomisena.

Muutoksen vaikutuksen arvioidaan olevan kokonaisuudessaan pieni. Se vähentänee kuitenkin niiden tapausten lukumäärää, joissa keskeisimpänä motiivina on ollut optimoida näin työeläkemaksun määrää.

Voimaantulo

Perusteiden kohta 5.7 tulee voimaan 1.7.2025 ja sitä sovelletaan niissä tapauksissa, joissa vakuuttaminen alkaa uudessa eläkelaitoksessa 1.1.2026 tai sen jälkeen.

TYEL:N MUKAISEN ELÄKEVAKUUTUKSEN ERITYISPERUSTEIDEN MUUTOKSEN PERUSTELUT

Korvaus pienten vakuutusten hoitamisesta aiheutuvien liikekulujen kattamiseen

Tällä perustehakemuksella muutetaan ns. pienten vakuutusten liikekulujen kattamiseen tasauksesta tulevaa korvausta kuten sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö edellytti vahvistaessaan (VN/9524/2022-STM-7) yhtiöiden hakemaa asiaa koskevaa alkuperäistä laskuperustetta. Selvittelyn yhteydessä on tarkasteltu myös työkyvyttömyysratkaisukorvauksia ja tilapäistyönantajien hoitomaksuja, mutta näihin korvauksiin ei nyt esitetä muutosta.

Vuosille 2026 ja 2027 haetaan pienten vakuutusten hoitokorvausvakiolle uudet nykyisen menettelyn mukaisesta poikkeavat arvot. Samassa yhteydessä haetaan vakion arvon vuodesta 2028 alkaen määrittävä kaava, jossa vakion arvoon jatkossa tehtävät vuosittaiset inflaatiotarkistukset rajoitetaan korotusten osalta enintään 3 %:iin.

Vuosien 2026 ja 2027 vakioiden taso on haettu määrittämällä, millaiseen vakion arvoon olisi päädytty, jos vuodesta 2020 lähtien olisi jo ollut käytössä yllä selostettu 3 % inflaatiokatto, jolloin vuosien 2022 ja 2023 korkeat inflaatiokorotukset olisivat leikkaantuneet. Vakion muutos haluttiin kuitenkin jaksoittaa kahdelle vuodelle, jotta vaikutus asiakkaiden maksamaan hoitomaksuun olisi kohtuullinen. Kun vuosien 2026 ja 2027 inflaatiokorotukset jätettäisiin tekemättä, niin käytännössä nykyisellä inflaatioennusteella vakiota vuonna 2026 pienentävä vaikutus olisi noin 5 % ja vuodelle 2027 noin 10 % suhteessa ETK:n lt-ennusteella olevaan ennusteeseen. Vuoden 2028 vakio määräytyisi näin haetun leikatun vuoden 2027 vakion perusteella, kun vuodesta 2028 alkaen seuraavan vuoden vakio perustuisi edellisvuoden vakioon, jota korotettaisiin inflaatiolla.

Inflaatiopiikit aiheutuvat usein erityisesti energian ja ruuan tai muiden vastaavien voimakkaasti vaihtelevien hintojen muutoksista, kuten tapahtui vuosina 2022 ja 2023. Näiden hintojen muutoksilla ei kuitenkaan välttämättä useinkaan ole suurtakaan välitöntä vaikutusta työeläkeyhtiön liikekuluihin, koska liikekulut ovat suurelta osin palkka- ja ICT-järjestelmäkuluja. Vakion inflaatiotarkistusten rajaaminen enintään 3 %:iin estäisi jatkossa tällaisten inflaatiopiikkien välittymisen vakion arvon kehitykseen.

Jotta vakion arvon ja liikekulujen suhteelliset muutokset eivät poikkeaisi liikaa toisistaan, edellä sanotun lisäksi vakion kehitystä suhteessa liikekuluihin

tarkasteltaisiin kolmen vuoden välein siten, että vertailukohtana olisivat julkiset tilinpäätöstietoina käytössä olevat ne lähinnä vastaavat liikekulut, joita tasauskorvauksella voidaan kattaa. Tarkastelu koskisi vakion inflaatiotarkistuksista johtuvaa suhteellista muutosta kolmen vuoden aikana versus yllä kerrotujen liikekulujen suhteelliset muutokset vastaavana ajanjaksona. Tarkastelussa seurattaisiin eroa näiden muutosten välillä, ja poikkeusmenettelyyn vakion arvon määrittämisessä siirryttäisiin, jos ero olisi enemmän kuin 5 %-yksikköä.

Liikekulumuutokset laskettaisiin yhtiöittäin, mutta vertailussa vakion arvon muutokseen käytettäisiin yhtiöiden muutosten aritmeettista keskiarvoa. Tällä menettelyllä jokainen yhtiö saisi saman painoarvon.

Jos vakion inflaatiomuutoksen ja liikekulumuutoksen eron itseisarvo olisi yli 5 %-yksikköä, erosta puolet otettaisiin huomioon seuraavan vuoden vakiossa. Poikkeusmenettelyn tarpeen määrittävää muutosten eroa laskettaessa vakion muutoksen laskennassa ei otettaisi vertailuun mukaan mahdollista kolmen vuoden tarkastelujakson aikana käytettyä poikkeusmenettelyn muuttamaa vakiota vaan sen tilalla käytettäisiin ns. normaalimenettelyn mukaista vakiota. Muuten mahdollinen aiemmin tarkastelujaksolla tehty poikkeusmuutos vaikuttaisi tulokseen, jolloin ns. korjattaisiin korjausta. Uusi vakio aina ensin tarkistettaisiin 3 %:iin rajoitetulla inflaatiolla ja näin laskettua vakiota täsmennettäisiin tarvittaessa poikkeusmenettelyn mukaisella lisämuutoksella. Tämä lisämuutos voisi olla vakiota pienentävä tai kasvattava riippuen siitä, onko liikekulujen muutos ollut vakioden muutosta pienempi vai suurempi.

Jos inflaatio olisi esimerkiksi 2,2 % ja yllä kuvattu vakioden ja liikekulujen muutosten ero kolmen vuoden ajanjaksolla -6,2 % -yksikköä, pienennetään vakiota 0,9 %-yksikköä (eli kun $2,2\% - 6,2\%/2 = -0,9\%$).

Koska vuosien 2026 ja 2027 vakiot olisi määritetty poikkeavalla menettelyllä, otettaisiin uusi liikekulujen kehityksen huomioimismenettely käyttöön vuoden 2032 vakion arvosta alkaen, jolloin tarkastelu tehtäisiin vuonna 2031 ja ensimmäiseen tarkastelujaksoon (vuodet 2028-2030) ei sisältyisi poikkeusmenettelyllä määriteltäviä vakioita.

Menettelyn tarkoituksena olisi ottaa liikekulujen kehitys paremmin huomioon pienten vakuutusten tasauskorvauksessa, kun sitä korotetaan inflaation mukaan.

Kun voimassa oleva TyEL:n 168 § säädettiin, edellytettiin, että muita maksuosia voidaan käyttää liikekuluihin erityisestä syystä ja että laskuperusteet on laadittava siten, että maksun hoitokustannusosa on kohtuullisessa suhteessa työnantajan vakuutuksista aiheutuviin liikekuluihin. Vuoden 2023 vahvistetun perusteen mukainen korvaustaso oli 47,6 miljoonaa euroa. Lisäksi STM edellytti, että korvauksia seurataan ja päivitetään vaikka peruste on toistaiseksi voimassa. Tällä nyt haettavalla perustemuutoksella pienten vakuutusten korvaukset pienenevät, jonka pitäisi merkitä sitä, että jatkossa itse yhtiökohtaisella hoitomaksulla rahoitettava liikekulumäärä kasvaa. Oheisessa taulukossa on suuruusluokkaa kuvaava ennuste, miten korvausten kokonaismäärä olisi kehittynyt nykyperusteella ja nyt haettavan perusteen perusteella. Näyttäisi

siltä, että vuoden 2027 korvaustaso palautuu vuoden 2023 kokonaismäärää vastaavalle tasolle ja korvaustaso suhteessa palkkasummaan näyttäisi myös pienenevän.

Selvittelyn yhteydessä tarkasteltiin (marraskuussa 2024) TELA:n yhdistämiä yhtiökohtaisia tietoja liikekuluista. Pienten vakuutusten tasauskorvauksella katettavien liikekulujen (eli pienten vakuutusten liikekulujen ilman vakuutusten hankintakuluja ja tk-ratkaisukorvauksella katettuja näiden vakuutusten korvaustoiminnan kuluja) todettiin nykyisen perusteen soveltamisen aikana arvioiden mukaan kasvaneen 6 % vuonna 2024 verrattuna vuoteen 2023. Arvioiden mukaan vuonna 2025 nämä kulut olisivat supistumassa hieman alle 3 % verrattuna vuoteen 2024. Kokonaisuutena nämä kulut olisivat siis vuonna 2025 vuoteen 2023 verrattuna 3 % korkeammalla tasolla. Vuotta 2024 koskeva arvio vastanee varsin hyvin toteumaa, mutta vuoden 2025 osalta arvioon liittyy luonnollisesti erittäin suurta epävarmuutta. Näyttäisi siltä, että vuoden 2027 korvaustaso palautuu vuoden 2023 kokonaismäärää vastaavalle tasolle ja korvauksella katettavien liikekulujen on arvioitu vuonna 2025 olevan 3 % vuoden 2023 tasonsa yläpuolella.

Taulukko

Vertailu vuosi	$h_v(C)$	Nykytapa	Perustemuutos	
		$P^{H(T)}$, M€	$P^{H(T)}$, M€	$P^{H(T)} / S_v$
2023		47,6	47,6	0,07 %
2024		50,4	50,4	0,07 %
2025		50,9	50,9	0,07 %
2026	495,39	51,6	49,0	0,06 %
2027	478,05	52,4	47,2	0,06 %
2028	486,80	53,4	48,1	0,06 %
2029	496,69	54,4	49,0	0,06 %
2030	506,57	55,5	50,0	0,05 %
2031	516,84	56,7	51,0	0,05 %

It-ennuste-20250331.xlsx: nykytapa, π , S_v TyEL

Työeläkeyhtiöiden liikekulut ovat viime vuosina pysyneet nimellisesti suunnilleen samalla tasolla. Edellä esitetty korvauserä on samaan aikaan kasvanut vahvistetun tarkistusmenettelyn myötä. Hakemuksessa esitetty vuosien 2026 ja 2027 korvausvakioiden alentaminen korjaisi syntynyttä epäsuhtaa. Jatkossa mahdollinen korjaus tapahtuisi automaattisesti edellä kuvatun menettelyn myötä.

Korvauksen $P^{H(T)}$ määrä on nykyisin keskimäärin 0,90 % pienten vakuutusten palkkasummasta. Muutoksen jälkeen osuus olisi keskimäärin 0,82 %.

Eläketurvakeskuksen tilasto yritysten työeläkemaksuista vuodelta 2023 näyttää, että pienten vakuutusten kokonaismaksutasot ovat lähtökohtaisesti suurempia vakuutuksia korkeampia. Korvaus $P^{H(T)}$ kohtuullistaa näitä maksutasojen eroja. Vuoden 2023 tilastosta nähdään myös, että korvaukseen oikeuttavien vakuutusten kokonaismaksutasot alenevat verrattuna palkkasummaltaan korvausrajoja lähellä oleviin, mutta ei korvausta oikeuttaviin

vakuutuksiin. Vakuutusten kokonaismaksuun vaikuttaa moni tekijä, mutta tämä tilastohavainto osaltaan tukee hakemuksessa esitetyn korvaustason alentamista.

Vakuutusmaksun työkyvyttömyyseläkeosan määrittämisessä tarvittavia kertoimia ja arvoja

Laskuperustemuutoksessa haetaan eräiden vakuutusmaksun työkyvyttömyyseläkeosan määrittämisessä tarvittavien kertoimien arvoja. Perustelut b-kertoimien arvoille on esitetty liitteenä olevassa muistiossa.

Liite:

Maksuluokkamallin kertoimien määrittäminen vuoden 2026 maksuluokkia varten

TYEL:N MUKAISEN ELÄKEVAKUUTUKSEN ERITYISPERUSTEIDEN MUUTOKSEN PERUSTELUT

Tällä perustehakemuksella muutetaan yhtiöiden aiemmin tekemää TyEL-laskuperustehakemusta dnro VN/12728/2025 ns. pienten vakuutusten liikekulu-
jen kattamiseen tasauksesta tulevaa korvausta koskien.

Muutos alkuperäiseen 28.4.2025 STM:lle toimitettuun laskuperustehakemukseen

Perustehakemuksen jättämisen jälkeen on selvinnyt, että tämä tasaukorvaus-
peruste tuottaisi vielä yksittäisillä yhtiöillä/yhtiöllä suuremman korvauksen
kuin ne näistä vakuutuksista syntyvät vakuutuksen hoidon, korvaustoiminnan
ja hallinnon liikekulut mitä korvauksella saadaan kattaa. Tästä syytä peruste-
hakemusta on korjattu siten, että vuoden 2026 vakion arvoksi asetetaan sama
kuin alkuperäisessä hakemuksessa oli vuodelle 2027. Tämä leikkaa kor-
vausta arviolta noin 3,5 % lisää vuonna 2026. Tämä muutos riittänee varmis-
tamaan, että yhdelläkään työeläkeyhtiöllä korvaus ei tuota ylijäämää vuonna
2026.

Oheiseen taulukkoon on laskettu karkea arvio korvauksen kehityksen muu-
toksesta tämän korjauksen jälkeen.

Vertailu vuosi	$h_v(C)$	Perustemuutos		
		Nykytapa * $P^{H(T)}$, M€	$P^{H(T)}$, M€	$P^{H(T)} / Sv$
2023		47,6	47,6	0,07 %
2024		50,4	49,9	0,07 %
2025		50,9	50,4	0,07 %
2026	478,05	51,6	46,9	0,06 %
2027	478,05	52,4	46,9	0,06 %
2028	487,21	53,4	47,8	0,06 %
2029	497,13	54,4	48,8	0,06 %
2030	506,66	55,5	49,7	0,05 %
2031	516,97	56,7	50,7	0,05 %

It-ennuste-20250530.xlsx: Perustemuutos, π , Sv TyEL

It-ennuste-20250331.xlsx: nykytapa

TYEL:N MUKAISEN ELÄKEVAKUUTUKSEN ERITYISPERUSTEIDEN PERUSTELUT

1. Vuoden 2026 vakuutusmaksu

1.1. Vuoden 2026 vakuutusmaksun rakenne

Vuoden 2026 maksutasoa määrittäessä käytetään seuraavia taloudellisia oletuksia¹:

	2025	2026
inflaatio %	0,4	1,3
ansiotasoindeksin muutos %	2,9	3,4
työttömyysaste %	9,0	8,7
TyEL-palkkasumman muutos %	2,0	4,6

Vuoden 2026 perustekorkona maksulaskelmissa käytetään 5,50 %.

Vuoden 2026 keskimääräistä perittävää maksua laskee vuosille 2022–2025 jakautunut vuonna 2020 koronapandemian vuoksi työnantajien maksuosuuteen annetun tilapäisen maksunalennuksen kuoletuksen päättyminen vuoteen 2025. Toinen merkittävä muutos on 53 – 62 -vuotiaiden saaman korkeamman karttuman päättyminen. Tämä muuttaa mm. työntekijöiden maksuosuutta, kun käytössä on vain yksi taso.

Maksutaso muodostuisi komponenteittain keskimäärin seuraavaksi (% palkkasummasta):

Maksun osat (% palkkasummasta)	2025	2026
Vanhuuseläke	3,67	3,71
Työkyvyttömyyseläke	0,70	0,80
Tasaus ilman alennuksen kuoletusta	20,24	20,11
Alennuksen kuoletus	0,45	-
Maksutappio + lakisääteiset	0,12	0,12
Yhteensä	25,18	24,74
Hoitokustannus	0,17	0,16
Hyvitys	-0,5	-0,5
Perittävä maksu	24,85	24,40

¹ ETK:n lyhyen aikavälin ennuste (ns. lt-ennuste) 23.9.2025

Työntekijän ja työnantajan maksuosuudet vuonna 2026 muodostuvat seuraavanlaisiksi (% palkkasummasta):

	2025	2026
Alle 53- ja yli 62-v. työntekijän osuus	7,15	} 7,30
53-62-v. työntekijän osuus	8,65	
Työnantajan osuus keskimäärin	17,38	17,10

Kaikilla työntekijöillä on vuonna 2026 sama maksuosuus.

YEL-maksu on 24,4 % vuonna 2026. Vuonna 2025 se oli alle 53-vuotiaiden ja yli 62-vuotiaiden osalta 24,10 % ja 53–62-vuotiaiden osalta 25,60 %.

YEL- tai työntekijän maksua ei haeta tällä perustehakemuksella vaan sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö antaa ne asetuksella.

1.2. Maksun osat

Vanhuuseläkeosa on vuonna 2026 keskimäärin 3,71 % palkoista (3,67 % vuonna 2025). Vanhuuseläkeosan keskimääräinen suuruus kasvaa vähitellen vanhempien ikäluokkien osuuden kasvaessa ja eliniän kasvaessa.

Maksun **työkyvyttömyyseläkeosa** pyritään asettamaan (vuonna 2026) siten, että sen arvioidaan riittävän kattamaan puolet kahtena seuraavana vuonna (2027 ja 2028) työkyvyttömäksi tulevien eläkemenosta. Se on siis ennuste tulevien vuosien menon aiheuttamasta maksutarpeesta. Tällä tavalla määritelty ennuste tarvittavasta maksusta olisi 0,84 %. Eläketurvakeskus on laskenut myös pessimistisen ennusteen, jossa palkkasumman kasvu on -1,3 % vuonna 2026. Tämän arvion mukaan tarvittava maksu olisi 0,89 % palkoista.

Työkyvyttömyyseläkeliikkeen tuloksen odotetaan olevan uusimman arvion mukaan vuonna 2025 noin 0,07 % palkkasummasta alijäämäinen.

Maksun työkyvyttömyyseläkeosan osalta laskuperustejaos on tarkastellut tarvittavaa työkyvyttömyyseläketariffia ja päätyntä tasoon 0,80 % (0,70 % vuonna 2025).

Tulos 10 vuoden keskiarvona vuoden 2026 lopussa olisi noin 0,06 % palkkasummasta. Tässä tuloksessa näkyy vuoden 2022 suuri ylijäämä, jonka vuoksi vuoden 2025 työkyvyttömyyseläkeosa alennettiin tasolle 0,70 %. Pidemmällä aikavälillä työkyvyttömyyseläkeosan arvioidaan nousevan 0,90 %:iin palkoista.

Työkyvyttömyyseläkemaksuun sisältyvä työkyvyttömyysriskin hallintaosa säilyy samalla tasolla suhteessa palkkasummaan kuin vuonna 2025.

Vakuutusmaksun **hoitokustannusosa** määräytyy työeläkeyhtiökohtaisten laskuperusteiden mukaisesti. Hoitokustannusosan keskimääräinen taso on STM:n ilmoittama yhtiökohtaisten vahvistettujen hoitokustannusperusteiden perusteella arvioitu 0,16 % palkkasummasta (0,17 % vuonna 2025). Hoitokustannusosan 2026 lisäksi pienten vakuutusten osalta tasauksesta tulevaa korvausta käytetään muiden kuin vakuutusten hankinnan liikekulujen kattamiseen. Tätä korvausta pienennettiin vuoden 2026 alusta ja sen taso on 0,06 % (vuonna 2025 noin 0,07 %). Maksun työkyvyttömyyseläkeosasta tulevaa korvausta, joka perustuu työkyvyttömyyseläke- ja kuntoutuspäätösten määriin, käytetään vastaaviin kuluihin. Lisäksi liikekulujen kattamiseen käytetään TyEL-toiminnan kumulatiivista hoitokustannusylijäämää yhtiöittäin.

Maksutappio-osan kertoimet pyritään määrittämään siten, että maksutappioliike johtaisi pitkällä aikavälillä keskimäärin nollatulokseen. Perustehakemuksen mukaisilla kertoimilla maksutappio-osa olisi keskimäärin noin 0,08 % palkkasummasta (0,08 % vuonna 2025).

Lakisääteisten maksujen osa sisältää Eläketurvakeskuksen kustannukset, oikeushallintomaksun sekä Finanssivalvonnan maksun. Näiden tason on arvioitu olevan noin 0,046 % palkkasummasta (0,046 % vuonna 2025).

Arvio vuonna 2026 maksettavista **asiakashyvityksistä** perustuu yhtiöiltä kerättyihin tietoihin hetkeltä 31.8.2025. Keskimääräisen hyvitystason arvioidaan olevan 0,5 % palkkasummasta (0,5 % vuonna 2025).

1.2.1. Maksun tasausosa

Kohdan 1.2. mukaiset keskimääräiset maksunosat huomioiden keskimääräinen maksu ilman asiakashyvityksiä ja yhtiökohtaista hoitokustannusosaa on 24,74 % (25,18 % vuonna 2025).

Tasausmaksun laskennassa käytettävä kerroin y_{2026}^p on sopimustyönantajilla 24,85 % (25,28 % vuonna 2025) ja tilapäisillä työnantajilla 25,85 % (26,28 % vuonna 2025).

Sopimustyönantajilla kerroin määräytyy vuodesta 2023 lähtien keskimääräisestä maksusta ilman hoitokustannusosaa ja asiakashyvityksiä korvaamalla keskimääräinen maksutappio-osa pienten vakuutusten maksutappio-osalla. Tilapäisten työnantajien kerroin on laskettu lisäämällä edelliseen puolet tilapäisten työnantajien hoitamiseen varatun korvauksen vaikutuksesta. Tätä voidaan pitää tilapäisten työnantajien vakuutusmaksussa kohtuullisena osuutena hoitamisesta aiheutuneista kuluista.

Maksun tasausosa olisi tässä laskelmassa 20,11 % palkoista (20,69 % vuonna 2025). TyEL-MEL -tasausvastuun arvioidaan tällöin kehittyvän seuraavasti.

Tasausvastuu 31.12.v,	2024	2025	2026
mrd. €	12,0	12,2	12,8
% vuoden v+1 tasauseläkemenosta	74,9	75,8	78,9
% vuoden v palkkasummasta	16,5	16,4	16,5
josta vähimmäismäärän ylittävä osa,			
mrd. €	8,8	9,0	9,6
% vuoden v palkkasummasta	12,1	12,1	12,3

Taulukossa mainittu tasausvastuun vähimmäismäärä on 20 % seuraavan vuoden tasauseläkemenosta.

Eläketurvakeskus on tehnyt myös pessimistisen lyhyen aikavälin maksutasoennusteen (23.9.2025), jossa palkkasumman kasvu vuonna 2025 on 1,1 % ja -1,3 % seuraavana vuonna. Sen mukaan tasausvastuuta olisi vuoden 2026 lopussa 11,6 miljardia euroa, joka vastaa noin 71,0 % vuoden 2027 tasauseläkemenosta.

2. Laskuperustemuutokset

Tässä laskuperustehakemuksessa haetaan vuoden 2026 vakuutusmaksun laskennassa käytettävien kertoimien arvot.

Hakemukseen sisältyy myös vuoden 2026 vakuutusmaksua koskevien kertoimien lisäksi osaketuottosidonnaisen lisävakuutusvastuun laskentaan liittyvän tasauskertoimen arvo vuodelle 2024.

3. Voimaantulo

Vuoden 2026 vakuutusmaksua koskevat kohdat tulevat voimaan 1.1.2026 ja edellä mainittu osaketuottosidonnaisen lisävakuutusvastuun laskentaan liittyvän tasauskertoimen arvo 31.12.2025.

TYEL:N MUKAISEN ELÄKEVAKUUTUKSEN ERITYISPERUSTEIDEN PERUSTELUT

1 Muutokset rahastoperusteeseen

Perusteissa esitetään vahvistettavaksi perusteiden liitteessä vastuovelkaa ja takaisinlainausta koskevien kertoimien arvot vuodelle 2026 sekä vuoden 2025 lopussa vanhuuseläkkeiden täydentämiseksi tehtäviä korotuksia määrittävät kertoimet liitteinä olevien muistioiden mukaisesti.

Lisäksi perusteiden liitteessä esitetään vahvistettaviksi alkaneiden työkyvyttömyyseläkkeiden korvausvastuun laskennassa käytettävät pääteivät Eläketurvakeskuksen syksyllä päivittämän pitkän aikavälin ennusteen pohjalta.

2 Maksuluokkamallin muutokset

Työeläkevakuutusyhtiöt hakivat vuonna 2023 perusteisiin muutosta työkyvyttömyyseläkkeiden maksuluokkamalliin, jossa muun muassa

- työnantajan maksuluokkaan vaikuttavien työkyvyttömyyseläkkeiden joukosta poistettiin sellaiset työnantajan työkyvyttömyystapaukset, joissa työntekijä on palkattu aidosti uutena työntekijänä vähintään 55-vuotiaana,
- työnantajan maksuluokkaan vaikuttavien työkyvyttömyyseläkkeiden joukosta poistetaan myös sellaiset tapaukset, joissa työntekijän työskentely työnantajalla on alkanut ammatillisena kuntoutuksena toteutettavana oppisopimuskoulutuksena tai työkokeiluna ja työskentelyn alkamisesta eläketapahtumaan on enintään viisi vuotta,
- maksuluokkaeläkkeenä huomioitiin myös määrääjäksi myönnetty työkyvyttömyyseläke eli kuntoutustuki silloin kun kuntoutustuki on voimassa edelleen ensimmäisen kuntoutustuen alkamista seuraavan toisen kalenterivuoden lopussa, eikä meneillään ole aktiivista kuntoutusta,
- maksuluokkavaikutusta ei tule lainkaan sellaisista työkyvyttömyyseläkkeistä, joissa eläketapahtumavuoden ja maksuluokkavaikutteisen eläkkeen mahdollisen riskisuhteessa huomioimisen välissä on kulunut vähintään viisi vuotta ja
- työnantajan omavastuuastetta työkyvyttömyysmaksussa (maksuluokan mukaisen maksun painoa) alennetaan siirtymäkaudella vähitellen 60 %:iin nykyisestä tasosta.

Muutosten yhteisvaikutuksena maksuluokan piirissä huomioitava eläkemeno kasvaa jonkin verran, mikä vähentää yksittäisen työkyvyttömyyseläkkeen vaikutusta maksuluokan määräytymiseen. Omavastuuasteen pienentäminen vähentää osaltaan TyEL-maksun työkyvyttömyyseläkeosan vaihtelua.

Nyt haettavalla perustemuutoksella täydennetään silloista muutosta. Tarkoituksena on täsmentää vuoden 2023 perustemuutosta joidenkin käytännön toimintaan liittyvien kohtien osalta.

2.1 Ammatillisen kuntoutuksen vaikutus

Maksuluokkavaikutus jo nykyisessä perusteessa estyy, mikäli kuntoutustuen rinnalle on myönnetty kuntoutuskorotus tai kuntoutusraha. Nyt haettavassa perusteessa ehdotetaan tätä kohtaa täsmennettäväksi siten, että kuntoutuksen tulee olla myönnetty työeläkelakien mukaan. Kevan myöntämä kuntoutus voi poistaa maksuluokkavaikutuksen, koska Kevan myöntämä työkyvyttömyyseläke voi aiheuttaa TyEL:n maksuluokkavaikutuksen. Samoin Melan tai työeläkelaitoksen YEL-laitoksena tekemien päätösten osalta. Kelan myöntämä kuntoutus ei voi poistaa maksuluokkavaikutusta, koska Kelan myöntämä työkyvyttömyyseläke ei voi aiheuttaa maksuluokkavaikutusta. Lisäksi Kelan kuntoutus ei vastaa kriteereiltään työeläkekuntoutusta ja toimeenpano olisi hyvin hankalaa. Työeläkeyhtiöillä ei ole välttämättä tietoa muiden myöntämistä kuntoutuksista. Muutos lähinnä täsmentää soveltamiskäytäntöä ja on vaikutukseltaan vähäinen.

2.2 Hetkellä 31.12. päättyvät kuntoutustuet

Perustehakemuksessa uutena otetaan huomioon maksuluokkiin vaikuttavina eläkkeinä tietyt 31.12. päättyvät kuntoutustuet.

Maksuluokkaan vaikuttavaksi eläkkeiksi ehdotetaan siis lisättäväksi myös sellaiset määrääjäksi myönnetty työkyvyttömyyseläkkeet, jotka on myönnetty päättymään 31.12. Edellytyksenä on, että muut perusteessa sanotut ehdot tällaisen eläkkeen liittämiseksi täyttyvät. Lisäedellytyksenä on myös, että kuntoutustuelle on myönnetty samaan eläketapahtumaan liittyvä työkyvyttömyyseläke ennen seuraavan vuoden maaliskuuta.

Osa kuntoutustuista päättyy lääkärin lausuntojen perusteella vuoden vaihteeseen 31.12. Suositusten mukaan kuntoutustukia ei tulisi päättää vuoden vaihteeseen vaan esimerkiksi aina vähintään seuraavan tammikuun loppuun. Jos 31.12. päättyvät kuntoutustuet eivät olisi maksuluokkavaikutteisia, olisivat nämä kaksi eri tapaa päättää kuntoutustuki eriarvoisessa asemassa. Tästä syystä 31.12. päättyvät on ehdotuksessa em. ehdoin lisätty maksuluokkaan vaikuttaviksi.

Muutos lisäisi maksuluokkaan vaikuttavan eläkemenon määrää noin 2,5 milj.e. vuosittain.

2.3 Maksamisehto

Nykyisessä laskuperusteessa maksuluokkavaikutus estyy, mikäli työkyvyttömyyseläkkeen maksamisesta ei ole tullut tietoa maksuluokkavaikutusvuoden jälkeen viimeistään seuraavan vuoden marraskuun puoliväliin mennessä. Nyt tästä maksamisehdosta

luovutaan, koska tieto toisessa eläkelaitoksessa olevan eläkkeen maksamisen alkamisesta voi viivästyä tai sitä ei saada. Tämän ehdon sijasta edellytetään, ettei eläkkeensaaja ole kuollut ennen eläkkeen alkamista. Käytännössä tällöin alusta alkaen lepäämään jäänyt eläke voi tulla maksuluokkavaikutteiseksi hyvin harvoissa tapauksissa. Muutos lähinnä täsmentää soveltamiskäytäntöä ja on vaikutukseltaan vähäinen.

Lisäksi aktiivisten kuntoutusten osalta perusteita tarkennetaan siten, että maksuluokkavaikutuksen estävissä tai siirtävissä kuntoutusetuuksissa huomioidaan kuntoutusrahan tai kuntoutuskorotuksen voimassaolo vuodenvaihteessa tai sen jälkeen ns. maksamisedon sijasta. Toisen laitoksen maksamissa kuntoutuksissa manuaalitiön määrä vähenisi, henkilötunnuksia ei tarvitsisi lähettää yhtiöstä toiseen ja prosessi yksinkertaistuisi. Voimassaolotiedot vastaavat hyvin usein maksamisen tilannetta, joten muutos on vaikutukseltaan vähäinen.

2.4 Maksuluokkavaikutuksen poiston pysyvyys tietyissä tilanteissa

Maksuluokkavaikutus voi nykyisen perusteen mukaan poistua tiettyjen työtapaturma- ja ammattitautilain vapaaehtoisen vapaa-ajan tapaturmavakuutuksen, raideliikennevastuulain tai potilasvakuutuslain perusteella myönnettyjen työkyvyttömyyskorvausten tai -eläkkeiden perusteella tai työ- ja elinkeinotoimiston tietyn todistuksen perusteella perusteen mukaisten ehtojen täytyessä. Nyt tätä perusteen kohtaa täsmennetään siten, että jos tämän perusteen kohdan perusteella maksuluokkavaikutus on poistumassa, poisto on pysyvä. Samalla perustetta täsmennetään siten, että vapaaehtoisten vakuutusten osalta tapaturmaeläkkeen on jatkuttava vähintään työeläkelakien mukaisen työkyvyttömyyseläkkeen päättymiseen asti. Käytännössä maksuluokkavaikutteisen kuntoutustuen kohdalla ei enää vaadita, että tapaturmaeläkkeen on jatkuttava seuraavan vuoden marraskuuhun asti, vaan riittää, että se jatkuu kuntoutustuen päättymispäivään asti. Muutos lähinnä täsmentää soveltamiskäytäntöä ja on vaikutukseltaan vähäinen.

2.5. Työhönvalmennus työnantajan palveluksessa

Maksuluokkavaikutus voi nykyisen perusteen mukaan poistua ammatillisena kuntoutuksena toteutettavana oppisopimuskoulutuksena tai työkokeiluna. Nyt tätä perusteen kohtaa täydennetään siten, että myös työeläkelaitoksen järjestämä työhönvalmennus työnantajan palveluksessa samoin säännöin kuin edellä mainitut kuntoutukset poistavat maksuluokkavaikutuksen. Perusteeseen lisätään vastaavasti tarvittavat alkamis- ja päättymispäivien määritelmät. Työeläkelaitoksen järjestämä työhönvalmennus on vastaavanlaista kuin nykyisessä perusteessa olevat oppisopimuskoulutus ja työkokeilu.

2.6 Valinta, jos on samaan aikaan voimassa olevia eläkkeitä

Jossain tilanteessa samaan eläketapahtumaan liittyen on voitu myöntää useita työkyvyttömyyseläkkeitä. Tyypillinen tapaus on osatyökyvyttömyyseläkkeen voimassaoloajalle myönnetty täysi kuntoutustuki. Perusteeseen täsmennetään, miten

näissä tilanteissa maksuluokkaan vaikuttava eläke valitaan.

Eläkkeet tässä kohdin tulevat valinnan piiriin vain, jos ne on jo muutoin todettu maksuluokkaan vaikuttaviksi ehdolla oleviksi eläkkeiksi ja niitä on useita. Ensisijaisesti valitaan toistaiseksi myönnetty täysi työkyvyttömyyseläke, jos sellainen on voimassa. Täysi työkyvyttömyyseläke on yleensä myös viimeiseksi myönnetty ja tämä käytäntö vastaa maksuluokkamallia, jossa kuntoutustukia ei huomioitu. Jos täyttä työkyvyttömyyseläkettä ei ole, valitaan aikajärjestyksessä ensimmäisenä alkava eläke ja jos sellaisiakaan ei ole, valitaan 31.12. päättyvä määräaikainen eläke.

2.7. Laskennalliset suureet osittaisissa siirroissa

Vakuutuksen osittaisessa irtisanomisessa osa vakuutuksen palkkasummasta ja vakuutetuista siirretään toisen eläkeyhtiön vakuutukseen. Koska vakuutustasoiset todelliset suureet eivät ole jaettavissa takautuvasti, uuden eläkeyhtiön vakuutuksessa otetaan huomioon ns. laskennalliset suureet maksuluokan määräämistä varten. Laskennalliset suureet ottavat huomioon siirtohetkellä vallinneen tilanteen työnantajan maksuluokkamallin mukaisesta riskitasosta ja maksuluokasta edellisessä eläkeyhtiössä. Järjestelyssä siirtyneen vakuutettavan joukon todellinen riskitaso selviää vastuunjakomallin takia vasta pidemmän ajan kuluessa. Käytännössä maksuluokka määräytyy uudessa eläkeyhtiössä ensimmäisten vuosien ajan laskennallisten suureiden perusteella, ja todelliset suureet alkavat määrittämään maksuluokkaa vähitellen.

Vakuuttamisen alkaessa uudessa eläkeyhtiössä osittaisen irtisanomisen seurauksena 1.1., laskennalliset suureet määräytyvät edellisen eläkeyhtiön saman vuoden suureiden perusteella. Toisin sanoen, työnantajan riskitaso edellisessä eläkeyhtiössä kiinnitetään, ja otetaan huomioon maksuluokkaa määrättäessä uudessa eläkeyhtiössä myös myöhempiä vuosina. Jos vakuuttaminen alkaa kesken vuotta, otetaan huomioon lisäksi työnantajan seuraavan vuoden riskitaso edellisessä eläkeyhtiössä. Nyt haettavassa muutoksessa laskennallisten suureiden määräytymistä laajennettaisiin niin, että niissä huomioitaisiin työnantajan maksuluokka ja riskitaso edellisessä eläkeyhtiössä vielä 3 vuotta uudessa eläkeyhtiössä alkaneen vakuuttamisen jälkeen. Jatkossa eroa ei siis myöskään olisi riippumatta siitä, onko vakuuttaminen alkanut 1.1. vai kesken vuotta.

Osittaisen irtisanomisen jälkeen laskennalliset suureet lukitsevat riskitasoa ja maksuluokkaa useiksi vuosiksi eteenpäin. Jos työnantajalla olisi syytä olettaa maksuluokan nousevan tulevaisuudessa, voi syntyä intressi kiinnittää maksuluokka osalle vakuutettavasta palkkasummasta tekemällä osittainen irtisanominen. Työnantajien keskuudessa on ollut havaittavissa enenevässä määrin kiinnostusta tämänkaltaiseen vakuutusjärjestelyyn. Keskeisin syy tähän on todennäköisesti maksuluokkamallin muutos, jonka seurauksena joidenkin työnantajien maksuluokat saattavat nousta. Haettavalla muutoksella pyritään estämään työnantajan korkeammasta maksuluokasta aiheutuvan kustannusvaikutuksen kiertäminen sekä varmistamaan työkyvyttömyysmaksun määräytyminen riskiä vastaavalla tavalla myös osittaisen siirron jälkeen.

Muutokset tulevat voimaan 1.1.2026. Vakuutuksen osittaiseen irtisanomiseen liittyvää kohtaa sovelletaan niihin vakuutuksiin, jotka alkavat 1.4.2026 tai sen jälkeen.

2.8. TE-asiakastietojärjestelmän työnhakijat

Hetkestä 1.1.2025 alkaen TE-palvelut siirtyivät valtiolta kunnille ja kuntien muodostamille työllisyysalueille, ja valtion TE-toimistot lakkautettiin. Asiakkaat saavat jatkossa työllisyys- ja elinkeinopalvelut omasta kotikunnastaan tai työllisyysalueeltaan, jolloin palvelut ovat osa kuntien peruspalveluja.

Työnhakijan tulisi nykykäytännön mukaan pyytää itse tieto rekisteriin kuulumisesta ja toimittaa se työnantajalle. Työnantajalla on käytännössä tieto rekisteriin kuulumisesta, mikäli työnantaja on saanut päätöksen palkkatuesta, jonka saamisen edellytyksenä on perusteessa mainittu vajaakuntoisuus. Tästä syystä perusteeseen lisätään mahdollisuus käyttää palkkatukipäätöstä perusteen tarkoittamana todistuksena.

3 Hetkellä 31.12. päättyvien kuntoutustukien vastuuelka

Nykyisen käytännön mukaan 31.12. päättyvistä kuntoutustuista ei ole tarvinnut laskea vastuuelkaa. Telan laskuperustejaoksen aikoinaan antaman suosituksen mukaan kuntoutustukia ei tulisi päättää vuodenvaihteeseen, vaan esimerkiksi seuraavan vuoden tammikuun loppuun, jotta todennäköisesti jatkuvista määräaikaisista työkyvyttömyyseläkkeistä laskettaisiin asianmukaisesti myös vastuu yhtiöiden taseisiin.

Kun kuntoutustuet tulivat maksuluokkiin vaikuttaviksi, eläkemeno on laskettava laskuperusteiden määräämällä tavalla. Tästä syystä perusteen vastuuelan kohtaa esitetään muutettavaksi siten, että 31.12. päättyvistä kuntoutustuista lasketaan vastuuelka. Perustemuutos tekee vastuuelan laskennasta turvaavamman. Itse pääoma-arvoissa on jo huomioitu kuntoutustukien huomattavan korkea päättyvyys.

Laskuperusteen kohtaa 5.3.1.2 alkaneiden työkyvyttömyyseläkkeiden korvausvastuu esitetään muutettavaksi siten, että 31.12. päättyvistä kuntoutustuista olisi laskettava vastuuelka.

Koska vastuuelan laskentaa muutetaan velvoittavaksi, tulee työeläkeyhtiöille lisää kustannuksia uudesta vastuusta. Muutos ehdotetaan toteutettavaksi TyEL 170 § 1. momentin mukaisesti siten, että syntyvä vastuun kasvu sisällytetään 179 §:ssä tarkoitettuihin työeläkelaitosten yhteisesti vastattaviin kustannuksiin.

Koska kuntoutustukien myöntäminen on yhtiöiden päätösten takana, on menettelyksi valittu tekniikka, jolla vastuuelan kasvu katetaan keskimääräisen kulukasvun mukaisesti. Korvaus suhteutetaan tunnettujen työkyvyttömyyseläkkeiden vastuuelkaan, jotta eläkemyönnöt vuoden 2026 vaihteessa eivät vaikuta korvaukseen.

Tehdyn arvion perusteella työkyvyttömyyseläkkeiden vastuuelka lisääntyy noin 40 milj. euroa ja sama määrä vähenee tasausvastuista. Perusteessa haettava kerroin (0,013) on laskettu vuosien 2023 ja 2024 hetkellä 31.12.v päättyneitten kuntoutustukien perusteella niin kuin näistä tapauksista olisi laskettu vastuuelka.

Perusteeseen on kirjoitettu voimaantulosäntö. Muutos tulee voimaan 31.12.2026.

4 Vanhuuseläkkeiden rahastoidun osan muutos

Nykyisen käytännön mukaan vanhuuseläkkeen rahastoidun osan lykkäämiskerroin lasketaan pääoma-arvojen suhteen avulla. Nyt on kuitenkin havaittu, että hyvin vanhojen henkilöiden osalta kerroin voi nousta erittäin suureksi: kerroin voi johtaa tilanteeseen, jossa eläkkeen rahastoitu osuus olisi jopa moninkertaisesti suurempi kuin itse eläke. Peruste toimii siis virheellisesti. Nykytila voi johtaa erittäin suuriin vanhuuseläkeliikkeen tappioihin, jos tällainen tilanne realisoituisi. Tilanne voi realisoitua esimerkiksi, jos 100-vuotias henkilö hakee ensimmäisen kerran vanhuuseläkettä. Tällaiset tapaukset ovat hyvin harvinaisia, mutta eläkettä on kuitenkin haettu myös hyvin vanhoissa i'issä, ja vakuutuskannassa on hyvin iäkkäiden henkilöiden vastaisia rahastoituja vanhuuseläkkeitä. Vaikka useimmissa näissä tapauksissa henkilö on todennäköisesti muuttanut ulkomaille ja mahdollisesti siellä kuollut eikä tästä vain ole vielä tietoa, niin on mahdollista, että jokin tällainen tapaus kuitenkin johtaa vielä eläkehakemukseen. Tällainen tapaus on siis hyvin epätodennäköinen, mutta mahdollinen, ja voi realisoitua koska tahansa täysin ennakoimattomasti. Lykkäämiskertoimen eksponentiaalisen kasvukäyttäytymisen vuoksi jo yksikin riittävän iäkäs tapaus voi riittää aiheuttamaan erittäin suuren ja vakuuttavalle eläkelaitokselle merkittävän vanhuuseläkeliikkeen tappion.

Nyt esitetään perustemuutosta, jolla lykkäämiskerroin rajoitetaan enintään lukuarvoon 5. Rajoittimen, joka aktivoituu noin 80-vuotiailla, lukuarvon valintaa voidaan perustella mm. sillä, että keskimääräinen rahastointiaste on noin 20 %, ja rahastoidun osan ei tulisi voida olla koko eläkettä suurempi. Tämä esitetty perustemuutos poistaisi riskin suurista vanhuuseläkeliikkeen tappioista kuvatus kaltaisissa poikkeuksellisissa yksittäistapauksissa. Rajoitin koskisi 1.1.2026 ja sen jälkeen alkavia eläkkeitä eikä vaikuttaisi jo aiemmin alkaneisiin eläkkeisiin. Kustannustenjakoryhmässä on lisäksi sovittu EVRM-suuretta koskevista täyttöohjelmista vuoden 2025 vakuutuskantalomakkeelle, ja todettu, että mahdollisessa kuvatus kaltaisessa yksittäistapauksessa voidaan lykkäämiskerroin rajoittaa enintään arvoon 5 vuoden 2025 EVRM-suuretta laskettaessa.

Jatkoselvittelyssä kuolevuusperustejaoksessa on pidemmän aikavälin ratkaisu kokonaisuudelle, johon sisältyy hyvin iäkkäiden vastaisten eläkkeiden käsittely vastuuvälillä, rahastoidun eläkkeen määrän laskenta eläkkeen alkaessa korkeassa iässä sekä menettely tilanteessa, jossa henkilön kuolintietoa ei koskaan saada.

5 Voimaantulo

Muutokset tulevat voimaan 1.1.2026, kuitenkin siten, että rahastoitujen vanhuuseläkkeiden korotuskertoimet tulevat voimaan 31.12.2025 ja poikkeussäännökset 31.12.2026. Vakuutuksen osittaiseen irtisanomiseen liittyvää kohtaa sovelletaan niihin vakuutuksiin, jotka alkavat 1.4.2026 tai sen jälkeen. Perusteen kohtaa 3 sovelletaan 1.1.2026 tai sen jälkeen alkaneisiin vanhuuseläkkeisiin.

LIITTEET

Muistiot kertoimien laskennasta:

- Vanhuuseläkevastuun korotuskertoimet vuodelle 2025
- Tilinpäätöskertoimet vuodelle 2026
- Rahastoperusteen vakiot r , q , s ja u vuodelle 2026
- Työkyvyttömyysperustejaoksen muistio varauskertoimista vuodelle 2026